

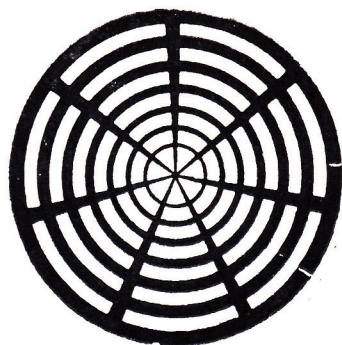
SUBUD

— NHỮNG HIỆU QUẢ
CỦA LATIHAN TÂM-
LINH.

MARDI-NING-SIH dịch

— SUSILA - BUDHI -
DHARMA.

VŨ-HUY MINH-CHÂU dịch

ĐÔNG
1972

★ ★ ★ ★

ĐẶC SAN CỦA HỘI SUBUD
DÀNH RIÊNG CHO HỘI VIÊN

SUBUD

ĐÔNG 1972

NHỮNG HIỆU QUẢ của LATIHAN TÂM-LINH

(BÀI NÓI CHUYỆN LẦN THỨ HAI CỦA BAPAK
TẠI LUÂN-ĐỒN, 27-3-1967)

● MARDI - NING - SIH dịch

... nếu tất cả mọi sự diễn tiến tốt đẹp, không những quý vị sẽ tiếp nhận được sự dẫn dắt ... do từ Quyền-Năng của Thiêng-Liêng ... khi ... làm Latihan của quý vị, nhưng, ... cả ... vào những lúc thường, khi quý vị đi, ngồi yên, viết.

✧

Thưa quý vị, Bapak sẽ tiếp tục nói với tất cả quý vị. Bapak ước mong rằng quý vị sẽ không cho như là một giáo lý, mà đây chỉ đúng là một sự giải thích về những chứng nghiệm của quý vị trong khi theo đường lối của Latihan tâm.linh Subud, cùng một lời khuyên về cái cách tốt nhất cho quý vị để hành động có quan hệ đến những gì xảy ra trong Latihan.

Như quý vị biết, Latihan tâm-linh của Subud là một sự tiếp

nhận-một sự tiếp nhận, mỗi khi nội cảm quý vị không bị ảnh hưởng của nafsu (dục-vọng) nó cư ngụ trong tâm và trí Như thế, quý vị không cần phải tập trung tư tưởng của quý vị, như người ta thường làm khi thực hành một giáo lý bí truyền; thật là đủ để quý vị tiếp nhận và theo đường lối của Latihan trong sự quy thuận, yên tĩnh theo Ý-Muốn của Thiêng.Liêng Toàn.Năng.

Thật ra, khi quý vị hành động theo cách này, quý vị không chứng-nghịm một sự khó khăn nào cả, bởi vì ảnh hưởng của nafsu (dục vọng) - thường là một trở lực cho sự tiếp nhận và sự theo đường lối của Latihan tâm-linh - bị dời ra xa khỏi tâm và trí quý vị để cho tâm và trí ở trong tình trạng của một người đang xem một cuốn phim; nghĩa là, tâm và trí nhìn xem những cử động và hành động do Quyển-Năng của Thiêng.Liêng Toàn.Năng đưa đến nhưng không thể thay đổi những hành động và cử động ấy được. Điều này được chứng tỏ bởi sự kiện là nếu tâm và trí tìm cách để thay đổi, dù bằng cách nhỏ nhoi nhất, Latihan sẽ ngưng lại ngay tức khắc.

Bapak biết về cảm xúc của những người trong quý vị đã theo đường lối của Latihan tâm-linh từ lâu mà chưa có thể cảm nhận thấy một sự thay đổi nào hay chưa có thể biết được điều gì là chân, điều gì là giả. Tuy thế quý vị không nên phiền trách Thiêng.Liêng Toàn.Năng hay chính quý vị mà cho đây là phần sò của quý vị. Một cảm xúc như thế là sai nhầm, vì nếu sự hướng dẫn và điều dắt nội cảm quý vị mà chậm là do tại nhiều lỗi lầm hay ở trước đã đan kết trong nội cảm. Vì lý do là trong quá trình dọn sạch những lỗi lầm vì ở trước trong quý vị ra ngoài và trong sự điều dắt và hướng dẫn bản.ngã quý vị, không có gì quá đáng có thể gây nên sự tai hại. Quá trình đó sẽ tiếp diễn một cách chậm hơn nếu bất cứ khi nào quý vị tiếp nhận và theo Latihan tâm.linh mà quý vị hãy còn suy nghĩ về một vài lý thuyết nào quý vị cảm thấy có thể trợ giúp hay làm cho mạnh thêm sự dễ dàng của sự tiếp nhận. Vì thế, Bapak

ước mong quý vị sẽ không làm như thế hay muốn làm cho gấp rút hơn. Tốt hơn hết, quý vị hãy kiên tâm, yên tĩnh và quy thuận ở bên trong theo Ý Muốn của Thiêng-Liêng Toàn-Năng mỗi khi quý vị tiếp nhận và theo đường lối của Latihan tâm-linh.

Ý NGHĨA VỀ NHỮNG ĐIỀU BỘ VÀ CỬ ĐỘNG.

Vào lúc này nhiều vị đã tiếp nhận được những điều bộ và cử động trong Latihan. Mặc dầu quý vị có thể nói là sự tiếp nhận như thế là vô nghĩa nhưng thật ra những điều bộ và cử động này cắt đứt những ô trược và lỗi lầm đã đan kết từ lâu trong nội-cảm quý vị. Vì nguyên nhân đó, Latihan của quý vị rõ ràng là chưa đạt đến trình độ mà người ta gọi là «cái biết» - nghĩa là cái biết của djiwa, (sức mạnh ở bên trong) cái biết của djiwa con người - ngay dù có lẽ quý vị đã là hội viên Subud và tín thành theo Latihan tâm-linh từ lâu rồi.

Bapak vẫn thường nói, sự đi sai chiều của djiwa con người ra xa khỏi trình độ nguyên thủy của nó là do bởi những hành động «xái quây» hay do bởi những khuyết điểm trong tánh tình. Như thế hiển nhiên là những khuyết điểm trong tánh tình một người làm thành một khoảng chỗ ở trong nội cảm họ, quá chật hẹp cho một djiwa con người dù là khoảng chỗ đó khá rộng cho một djiwa hay một sinh lực thấp kém hơn. Đây là tại sao Latihan của quý vị, như Bapak vừa nói, biểu thị đặc tính bằng những điều bộ và cử động về thân thể — hãy còn là một Latihan tẩy rửa; nghĩa là một Latihan rửa sạch những dơ bẩn ra ngoài và sửa chữa những lỗi lầm trong nội-cảm để nội-cảm quý vị có thể lại thành rộng lớn, và djiwa con người quý vị phát triển dễ dàng. Sau hết khi sự kiện này xảy ra thì quý vị sẽ có thể tìm thấy «gasfi» của quý vị - nghĩa là chân tài của chính bản thân quý vị.

Theo quan điểm ở bên ngoài, người ta có thể nói một cách dễ-dàng là ông A. là một chuyên viên hay có tài khéo léo, có kinh-

nghiệm trong một vấn đề gì. Nhưng thật ra, ông ta đã có được tài khéo léo là nhờ sự luyện tập và thực hành hay nhờ đã được một người nào hướng dẫn trong khi làm một công việc nào đó, Như thế tài khéo léo của ông A không thật sự có tính chất của bản thân «gas fi» hay tài năng ở bên trong, nhưng là một tài năng bắt chước tài năng của người khác. Đó là cái cách như thế, quý vị không nên thường đặt những câu hỏi về tài năng hay khuyến hướng của bản thân quý vị. Tốt hơn hết, quý vị luôn luôn làm Latihan tâm-linh một cách tín thành với sự kiên tâm và quy-thuận. Còn về sự mong tìm được một công việc thích hợp với quý vị, nếu quý vị thật sự hiểu rõ tính chất của công việc quý vị làm, nếu trong khi làm công việc đó, quý vị có cảm xúc là quý vị đang làm công việc của chính quý vị là đủ rồi.

SỰ KIÊN NHẪN LÀ CHIẾC CHÌA KHÓA.

Nói tóm lại, quý vị phải thật sự có kiên nhẫn vì kiên nhẫn đúng thật là chiếc chìa khóa trong sự tiếp nhận và theo đường lối của Latihan tâm linh. Đây là điều tại sao Bapak thường khuyến quý vị đừng quá vội vàng để có được nhiều hơn là thưởng lệ.

Khi quý vị cảm thấy kiên nhẫn, sự kiên nhẫn của quý vị cũng làm ảnh hưởng của nafsu yếu đi mà nafsu (dục-vọng) có thể làm gia-tăng những dơ bẩn, lỗi lầm ở trong nội cảm khi nội cảm bắt đầu được thanh lọc. Đó là sự lợi ích của cảm xúc kiên nhẫn vì rồi hành động thanh lọc trong nội cảm quý vị có thể tiếp diễn một cách dễ dàng.

Nhiều hội viên hỏi tại sao họ bị những người khác ác cảm với họ và ngay cả họ bị ác cảm nhiều hơn từ khi họ vào Subud, chắc chắn là có điều đó xảy ra bởi vì họ không trau dồi một phẩm hạnh tốt đẹp với người khác. Điều này là hiển nhiên khi nhìn theo quan điểm của Kedjiwaan (tâm linh) điều đó chứng tỏ là tí dục, bất

cứ ai muốn được người khác yêu, thích mình thì trước hết phải yêu thích người đó trước đã. Ngược lại, sự ác cảm mà người ta đòi với một người khác là do sự ác cảm của người khác đòi với họ. Như thế, tính chất của sự việc này là tính chất của sự có động và có phản động. Hơn nữa, điều đó tỏ ra là sau khi quý vị gia nhập Subud, sự ác cảm mà người khác đòi với quý vị có lẽ còn thành mạnh hơn, bởi vì vào lúc quý vị đang gặp hay đang chứng nghiệm sự thanh lọc nội-cảm thì nafsu (dục vọng) quý vị — mà thật sự muốn chứng tỏ và tán dương bản ngã quý vị — thích chê trách và làm giảm giá trị người khác và tất cả sự này tiếp diễn trong khi quý vị chứng nghiệm quá trình gột rửa. Do đó, khi quá trình gột, rửa này hoàn tất, nội cảm quý vị sẽ tinh sạch, khiến quý vị sẽ có thể có được một tánh tình tuyệt hảo. Và khi quý vị có một tánh tình tuyệt hảo, tự nhiên quý vị sẽ luôn luôn được yêu, thích, trong sự giao thiệp với người khác. Đây đúng là điều mà tất cả quý vị mong ước là do Ân Huệ của Thiêng.Liêng Toàn.Năng quý vị có thể luôn luôn có một cảm xúc kiên nhẫn trong sự vâng phục, cùng núp lãnh một cách tin-cậy và chân-thành quy-thuận theo Ý.Muôn của Ngài và quý vị có thể luôn luôn theo đường lối của Latihan tâm-linh Subud khiến làm cho quý vị có thể có một tánh tình thuộc hàng cao quý này.

NGƯỜI MÀ CÓ THỂ ĐEM LẠI SỰ HÒA HỢP

Ngay cả những đồ vật chất mà bề ngoài sáng chói nhưng thật ra chúng thuộc vào trình độ rất thấp kém có thể lôi cuốn được những người nhìn thấy chúng; còn trường hợp đòi với con người thì sự lôi cuốn có thể nhiều đến thế nào. Dĩ nhiên người mà thật sự có tánh tình thuộc hàng cao quý, chắc chắn là được những người khác yêu, thích. Vì thế quý vị thường nhận được những sự chỉ dẫn do từ chính bên trong quý vị khi: quý vị tiếp nhận và theo đường

lời của Latihan tâm-linh, để quý vị có thể làm công việc mà quý vị phải chịu trách nhiệm với sự thận trọng và ngay thẳng và xử sự tốt với đồng loại. Điều này là cần thiết để quý vị có thể thành một người đem lại sự hòa hợp cho những người gay gắt, làm yên tâm những người phiền muộn và nếu quý vị phải làm giám đốc cho một sở thì quý vị hãy khéo léo trong sự sắp đặt công việc của những người ở dưới quyền quý vị. Nói tóm lại, quý vị có thể tiếp nhận được rất nhiều do Latihan tâm-linh Subud. Hơn thế, khi nội cảm quý vị đã được thanh lọc ít nhiều, nhiều chỉ dẫn quý vị tiếp nhận được do từ bên trong quý vị sẽ có những âm thanh êm ái nghe rất thích thú đi cùng chỉ dẫn đó. Đó là tại sao những nghi lễ ở giáo đường thường dùng những hòa khúc và cả như người Hồi giáo cũng đọc những câu thơ trong kinh Qur'an. Qua thật, sự này dường như là Ý Muốn của Thiêng-Liêng đề tri các và cảm xúc người nghe có thể thành yên tịnh và bình tĩnh. Những điều xảy ra như thế quả thật rất cảm động nên sau này quý vị không cảm thấy mệt mỏi hay buồn phiền trong sự tiếp nhận và theo đường lối của Latihan tâm-linh Subud. mà thật ra đây là một động tác thanh lọc diễn tiến trong nội cảm quý vị và khiến tâm quý vị ít bị kích thích bởi nafsu nó đem dơ bẩn hay lỗi lầm trở lại nội cảm. Vì thế, Bapak ước mong rằng, do Ân-Huệ của Thiêng-Liêng Toàn-Năng Duy-Nhất quý vị có thể hiểu được những điều Bapak vừa giải thích. Khi tôn vinh Thiêng-Liêng, nếu quý vị có thể hoàn tất được điều này mau chóng để sẽ không có sự bất hòa giữa một Phụ-Ta này và Phụ-Ta kia, giữa một hội viên này với một hội viên kia trong H.Đ.Đ.Đ. Quốc-Trị. Sự hòa hợp trong tất cả quý vị quả thật rất cần thiết, vì sự hòa hợp của quý vị trong tổ chức Huynh-Đệ Tâm-Linh Subud là một dấu hiệu tỏ ra rằng cảm xúc huynh đệ của quý vị quả thật là một cảm xúc thâm sâu và bền vững. Một cảm xúc huynh đệ trong quý vị vững bền như thế tự nhiên lập thành một gương mẫu tốt nhất cho những người ở

ngài Subud mà muốn nghe và biết tính chất của tổ chức Huynh-Đệ Tâm-Linh Subud của chúng ta.

MỘT TÁNH TÌNH TỐI HẢO LÀ CẦN THIẾT.

Thưa quý vị, vì thế Bapak không ngớt khuyên tất cả quý vị là quả thật quý vị rất cần phải có những tánh tình tối hảo cao siêu để phù hợp với sự biểu trưng của tên tổ chức Huynh-Đệ Tâm - Linh Subud của chúng ta, đó là : Susila, Budhi, Dharma. Như thế, Bapak không bao giờ mệt mỏi để khuyên khích quý vị là luôn luôn quy thuận mọi sự vào Đức Cao-Cả của Thiêng-Liêng trong sự kiên tâm, nhận lãnh một cách tin cậy và chân thành quy thuận, bởi vì sau khi quý vị đã trải qua một thời kỳ thanh lọc những dơ bẩn, lỗi lầm ở trong nội tâm quý vị, quý vị sẽ có những tánh tình cao quý, dù rằng quý vị không thể đạt tới sự kiện này, trừ phi nhờ sự trợ giúp và lòng lân mẫn của Thiêng-Liêng Toàn Năng, khi quý vị đã được ban cho những tánh tình thuộc tính chất này thì có nghĩa là quý vị thật sự phụng sự Quyển-Năng của Thiêng Liêng Toàn-Năng với tất cả đời sống quý vị. Quý vị có diễm phúc là do Ân-Huệ của Thiêng-Liêng, quý vị có một con đường dẫn tới diễm này nên quý vị chỉ cần quy thuận theo Ý-Muốn của Thiêng-Liêng với sự kiên tâm, nhận lãnh một cách tin cậy và chân thành quy thuận. Điều này quả thật là rất cần phải có, bởi vì trong mọi hành động của quý vị, quý vị đã được Quyển-Năng của Thiêng-Liêng Toàn-Năng che chở, bảo vệ, bao bọc quý vị cả phần bên trong và phần bên ngoài, để những áp lực của nafs mà sức mạnh họ đã thường xử dụng như những dụng cụ không có quyền lực để cản trở quý vị. Do đó, quý vị phải hết sức kính trọng ân tứ của Thiêng-Liêng, nhờ đó quý vị đã được kể ở trong hàng ngũ những người mà có thể tiếp nhận được lòng lân mẫn của Thiêng-Liêng.

TIẾNG NÓI TỪ NƠI THINH KHÔNG

Nếu quý vị muốn biết một người phải cố gắng bao lâu để có

được sự tiếp giao như quý vị đã nhận được thì chắc chắn là quý vị bắt đầu, vì người đó phải tập cho quen sống một đời sống bình dị— và hơn thế, có một số người chủ tâm sống ăn dật, xa nơi đô hội và không còn giao thiệp với những người vẫn còn ở dưới sự quay cuồng của nafsu. Họ tiếp tục sống như thế trong nhiều năm mà không chán ngán, mệt mỏi. Trí tưởng tượng của họ để ý và suy nghĩ về những sự việc thế gian lẩn lẩn đi nên họ cảm thấy thái bình và hài lòng trong cách sống đó. Hiển nhiên là nếu họ có diễm phúc, đời sống theo cách đó có thể khiến cho họ tiếp nhận được cái mà người ta gọi là « tiếng thì thầm » của đivya hay tiếp nhận cái mà người Java gọi là suaraning ngasonja — tiếng nói từ nơi thánh không.

Bởi vì những người như thế sống một đời sống bình dị và tâm thường trong nhiều năm mà không thấy gì giống như thế này xảy ra thì khi họ bắt đầu tiếp nhận được như cách mô tả ở trên, họ cảm thấy sự tiếp nhận đó như là một tặng phẩm về Ấn-Huệ. Trong trường hợp quý vị thì hoàn toàn khác hẳn, một số quý vị hãy còn cảm nhận thấy rằng sự chạm xúc với sự tiếp giao nguồn sinh lực, khiến làm cho nội cảm thức tỉnh không bị ảnh hưởng của nafsu chỉ đúng là một sự thưởng; hơn thế một số quý vị hãy còn nghi ngờ sự thật của điều đó, trong khi điều đó được tin chắc chắn hơn những gì mà người Bapak vừa nói ở trên tiếp nhận được.

Trong số quý vị cũng có những người hãy còn cảm thấy cần phải xử dụng samadhi (nhập định hay tham thiền) để tập trung tư tưởng với sự ước mong rằng bằng cách làm như thế họ sẽ có thể tìm thấy sự xác tín hơn ở trong kedjiwaan (tâm linh). Nhưng đúng vì tại những sự tập luyện như thế mà nội cảm quý vị bắt đầu đi tới sự sống hay bắt đầu trời dậy, không bị ảnh hưởng của nafsu thì ngưng lại và ở lại trong sự tăm tối. Như thế, xin quý vị hết sức tránh đừng hành động như thế nữa.

Nếu Bapak cần phải nói với quý vị như thế là vì Latihan Tâm-Linh Subud quả thật là một tác động của Hakekat (một trạng thái tu hành, trong đó người ta tiếp nhận trực tiếp do từ Quyền-Năng của Thiêng-Liêng mà không có sự trung gian của con người); và một tác động của Hakekat chỉ có thể do Thiêng-Liêng thực hiện được mà thôi, trong khi người liên hệ chỉ đơn thuần tiếp nhận và theo sự diễn tiến của tác động đó. Vai trò của con người là thực hành shariat và tarekat (phương pháp tu hành mà trong đó người ta đã được một người khác chỉ dạy). Vì thế, Bapak luôn luôn khuyên là trong Latihan tâm linh, quý vị không nên suy nghĩ, cái cách tốt nhất là quy thuận mọi sự theo Ý-Muốn của Thiêng-Liêng Toàn-Năng. Những điều đã nói trước đây không có nghĩa là Bapak cho tâm và trí là vô dụng, nhưng sự sửa chữa djiwa và thanh lọc nội cảm là một điều mà chỉ có Quyền-Năng của Thiêng-Liêng Toàn-Năng Duy-Nhất thực hiện được mà thôi. Còn tâm và trí, chúng cần phải được đem ra sử-dụng đúng theo với khả năng của chúng nghĩa là để sắp xếp những công việc về thế gian.

Đó là tại sao Bapak thường khuyên quý vị là đường lối của Latihan Tâm-Linh Subud chỉ là tiếp nhận và theo, và quý vị không nên cứ còn nghi ngờ Latihan trong thời gian quý vị tiếp nhận và theo Latihan. Sau này, nếu tất cả mọi sự diễn tiến tốt đẹp, không những quý vị sẽ tiếp nhận được sự dẫn dắt và diu dắt do từ Quyền Năng của Thiêng-Liêng khi làm Latihan nhưng chừng nào mà quý vị không lãng quên là quý vị phải thận trọng, quý vị cũng sẽ cảm thấy có sự hướng dẫn và diu dắt hiện hữu ở bên trong quý vị vào những lúc thường, khi quý vị đi, ngồi yên, viết và làm những công việc khác. Bằng cách này, tất cả những hành động của quý vị sẽ thật sự có tính chất của sự sùng bái Thiêng-Liêng Toàn-Năng. Đây là điều con người có tính tình tối hảo nghĩa là gì, bởi vì trong mọi

hành động, người đó đã được tràn đầy sự hướng dẫn và dịu dạt do từ Thiêng-Liêng Toàn-Năng.

NHỮNG NGƯỜI VỢ SẼ LÀM HÀI LÒNG CHỒNG.

Trong trường hợp của một phụ nữ, khi sự hướng dẫn và dịu dạt do từ Quyển-Năng của Thiêng-Liêng Toàn-Năng mà hoàn toàn lan tràn tất cả nội-ngã thì người đó sẽ luôn luôn được Quyển-Năng của Thiêng-Liêng bao bọc trong cách thường trang điểm của mình hay trong sự nấu ăn cho chồng, nên đường như cái kết quả sẽ tốt đẹp đối với chồng và làm cho cảm xúc của chồng mở rộng và người chồng sẽ thích thú về món ăn vợ nấu cho mình và thấy món ăn hợp với sở thích và từ đó sẽ không còn muốn đi tìm kiếm những thú vui ở nơi này, nơi kia hay muốn đi tới các tiệm ăn nữa.

. . . Bapak đã giải thích khá dài về sự lợi ích của Latihan Tâm-Linh, nói chung thì quý vị hãy còn ở vào trạng thái thanh lọc nội cảm và cải thiện djiwa, Bapak cảm thấy cũng cần nói những sự thiết yếu về những gì quý vị sẽ chứng nghiệm thấy khi nội cảm trở thành tinh sạch và djiwa trở nên tốt lành, bởi vì sự hiển nhiên quý vị tiếp nhận được sau này cũng sẽ tỏ ra cho quý vị biết sự chân thật về hôn nhân giữa vợ và chồng. Như quý vị biết, một người nam và một người nữ thường kết hôn với nhau chỉ do bởi mối liên lạc về tình yêu giữa tâm của người này và tâm của người kia chứ chưa phải do điều mà người ta có thể gọi là mối liên lạc giữa djiwa và djiwa, Đó là tại sao thay vì hôn nhân càng lâu thì càng hòa hợp và bền vững đã thành đổ vỡ và bất hòa nhiều hơn, nên tình yêu thương, cảm mến mà trước kia hai người bày tỏ với nhau đã tiêu tan mất, Đó là kết quả của một hôn nhân khi chỉ do tâm và tâm và không phải là một hôn nhân giữa linh hồn và linh hồn. Vì lý do đó, quý vị là những người mong ước cho hôn nhân của quý vị được càng lâu càng bền vững và hòa hợp nhiều hơn, cần phải quy thuận đời sống

quý vị vào Quyển-Năng của Thiêng-Liêng bằng cách luôn luôn vâng phục sự hướng dẫn và diu dắt của Ngài đã phát hiện trong Latihan Tâm-Linh Subud, vì quả thật chỉ một mình Ngài mới có thể đổi thay và sửa chữa những gì mà con người không thể đổi thay được.

TRẺ CON CÓ DJIWA TỐT LÀNH.

Thưa quý vị, nếu quý vị thật sự cảm nhận thấy điều đó thì sự kết hôn không phải là một vấn đề không trọng đại và không phải chỉ là một vấn đề «muôn» và kết hôn; thật ra quý vị phải kết hôn để có con cái trong hôn nhân. Đứa con là điều tối hệ trọng cho người ta mong cầu chứ không phải mong cầu những sở hữu về vật chất và mọi thứ khác như thế. Vì quả thật, Thiêng-Liêng đã phán định, thế giới sẽ phải có đầy những con, cháu của hai phái nam và nữ. Phải, có lẽ người ta hỏi, điều khó khăn về sự có một đứa con trong hôn nhân là ở chỗ nào. Hiển nhiên, nhiều người kết hôn, lúc đầu không muốn có con, nhưng sau đó hàng năm những đứa con đã được sanh ra một cách tự nhiên. Phải, quả thật người ta nói có con trong hôn nhân là dễ. Nhưng vấn đề là người ta nên hành động như thế nào để có một đứa con hay cháu có một djiwa thuộc phẩm chất cao quý hay có một nội-ngã thuộc tánh tình tối hảo, cao siêu. Trong đó có sự khác biệt giữa một đứa con sanh ra do sự giác loạn của nafsú nó làm ảnh hưởng đến toàn thể nội-cảm và một đứa con sinh ra vì nội-cảm của hai cha mẹ không bị ảnh hưởng của nafsú. Vì nafsú thường do djiwa thấp, kém hay sức mạnh hạ đẳng xử dụng như những dụng cụ. Đây là những nguyên nhân tại sao Bapak nói là thật ra hôn nhân là một vấn đề trọng đại và không phải là một vấn đề chỉ tùy thuộc vào sự muốn kết hôn và có thể quyết định làm.

ÁNH SÁNG CỦA THIÊNG - LIÊNG.

Cái tinh túy về sự giải thích Bapak đã nói ở trên quả thật

có trong tôn giáo, nghĩa là vào lúc người đàn ông và người đàn bà kết hôn. Vào lúc đó, theo tập quán trong Hồi giáo, chú rể tuyên bố: tôi tin tưởng vào sự hiện hữu của Thiêng-Liêng Toàn-Năng Duy Nhất và tôi sùng bái duy nhất một mình Ngài và tôi nhận thật là tiên-tri Muhammad là Sứ-Giả của Thiêng-Liêng.

Mặc dù không phải ai cũng có thể tiếp nhận và hiểu được điều đó, nhưng sự tuyên bố và nhận thật này có nghĩa là ánh sáng về Quyển.Năng của Thiêng-Liêng chiếu sáng vào nội-ngã của chú rể và cô dâu. Những sự xảy đến cho cô dâu và chú rể cũng giống như những gì đã xảy đến cho sương buổi sớm mai nó tan đi khi ánh mặt trời mọc chiếu vào. Như thế sau khi nội-cảm của chú rể và cô dâu đã được ánh sáng thuộc Quyển Năng của Thiêng-Liêng chạm xúc tới thì tất cả nafsu (dục vọng) mà trước kia hung hăng, không bị kiểm chế trong nội cảm họ đều bị tiêu tan đi.

Có lẽ quý vị đang cảm nhận thấy những điều Bapak giải thích về hôn nhân là bất mãn và chán nản vì có lẽ quý vị đã kết hôn ít lâu rồi và đã có con. Ngay dù là thế, quý vị vẫn còn có thể kể mình là may mắn vì do Ân-Huệ của Thiêng-Liêng, quý vị đã có thể tiếp nhận được lòng lân mẫn của Ngài trong hình thức của sự hướng dẫn và diu dắt mà đó là nội-dung của Latihan tâm-linh quý vị đang theo. Do đó, Bapak thường khuyên quý vị hãy tin thành theo Latihan tâm-linh Subud mỗi khi các Phụ tá sắp xếp Latihan... Vì Latihan tâm-linh Subud sẽ tẩy rửa nội-cảm quý vị mà sau đó sẽ lập thành một bình chứa đủ, rộng lớn cho sự phát triển của một djiwa tốt lành ở bên trong quý vị. Sự kiện này làm quý vị có thể có được một tánh tình thuộc phẩm chất cao quý.

Tóm lại, sau khi nội-cảm quý vị đã được tẩy rửa khỏi mọi lỗi lầm do những hành động sai quấy của tiền nhân gây nên cũng như do tự chính những hành động sai quấy của quý vị; quý vị sẽ luôn luôn tiếp nhận được, trong sự diễn tiến về sự phát triển djiwa

quý vị, những chỉ dẫn quá thật ở ngoài tầm cầu mong của quý vị và quá thật sẽ làm quý vị ngạc nhiên.

Bapak sẽ kể cho quý vị nghe một ít về chứng nghiệm của một hội viên đã làm Latihan tâm-linh Subud từ lâu.

Người hội viên Bapak nói đây không phải là một nghệ sĩ thật sự có tài khéo léo trong kỹ thuật vẽ, vì là một thanh niên, anh đã làm loại công việc như Bapak. Nhưng nhờ có sự chân thành mà anh đã theo Latihan tâm-linh Subud và vì Thiêng.Liêng đã ban cho nội-ngã anh được tràn đầy một đức tin vững mạnh vào đức Cao-Cả của Thiêng.Liêng, anh đã có thể miêu tả bằng hình vẽ bất cứ gì anh muốn hay người khác muốn. Vì anh vừa trở nên yên tĩnh ở bên trong thì anh trông thấy rõ ràng những nét vẽ đại cương và anh luôn luôn trông thấy những hình ảnh này cho tới khi anh vẽ xong bức ảnh bằng bút chì ở trên giấy hay trên vải mà anh đã sửa soạn.

Chính anh rất ngạc nhiên về những chứng nghiệm này. Nhưng sau cùng khi Bapak giải thích rằng tất cả sự kiện này là kết quả của Latihan tâm-linh mà anh đã luôn luôn theo với sự kiên tâm, nhận lãnh một cách chân thành và hoàn toàn tin tưởng vào đức Cao-Cả của Thiêng.Liêng nên anh cảm thấy thỏa mãn và tri ân Thiêng-Liêng là do Ân-Huệ Ngài, anh đã có thể tiếp nhận được chứng nghiệm này.

Những sự việc giống như thế đã xảy ra cho nhiều hội viên khác như là một kết quả mà những người đó đã tiếp nhận được do Latihan tâm-linh sự hiển nhiên nó phù hợp với tài năng nội-ngã họ. Sự kiện này cũng nhờ ở sự chân thành của họ trong khi theo Latihan tâm-linh với sự kiên tâm, nhận lãnh một cách tin cậy và chân thành quy thuận trong sự vâng phục theo Ý Muốn của Thiêng-Liêng Toàn-Năng. Như thế rõ ràng là Latihan tâm linh mà chúng

ta gọi là Latihan tâm linh Subud quả thật là một ân phước cho quý vị, trong đó chỉ đơn thuần bằng cách theo sự diễn tiến của Latihan là quý vị có thể trở thành những con người có tánh tình tối hảo, có thể biết được những sự việc ở ngoài tầm mong cầu của quý vị. Vì thế Bapak cầu xin Thê-lê-gi-ô-Liêng ban Âu-Huê cho quý vị để có thể vãng phục theo Ý Muốn Ngã mà đó là nòng cốt của Latihan tâm linh Subud. . .

NHỮNG BỨC THƯ VÀ ĐOẠN TRÍCH TRONG THƯ GIẢI ĐÁP CỦA BAPAK.

Sự tổ chức Subud.

Gửi cho Edward Van Hiên,

Gửi cho Hội.Nghị Subud Thế-Giới (WSC) và

Hội-Đồng Subud Quốc-Tế (ISC).

(đề thông tri cho tất cả các trung tâm quốc gia Subud).

Bapak đã chấp thuận sự trao quyền Chủ Tịch SBIF cho Sjarifin Gardiner ; thật ra Bapak đã thảo luận về đề này với Sjarifin trước khi anh trở về Anh.Quốc. Về nhiệm vụ của Nghị viên về tâm linh ở Âu châu, Bapak không những đòi hỏi Âu châu phải có hai Nghị viên về tâm linh mà thôi, một nam và một nữ mà mỗi quốc gia trên lục địa Âu châu phải có hai Nghị viên về tâm linh, một nam và một nữ, thí dụ Anh Quốc phải có hai Nghị viên về tâm linh làm đại diện, một nam và một nữ ; Pháp Quốc phải có hai Nghị viên về tâm linh làm đại diện, một nam và một nữ ; Hòa Lan phải có hai Nghị viên về tâm linh làm đại diện cho Hòa Lan, một nam và một nữ ; đòi với Ý đại lợi, Spain và Portugal thì cũng thế.v.v.

Có lẽ con hơi bối rối do sự gì đã xảy ra trong kỳ Hội.Nghị Thế-giới vừa qua, ở Hội.Nghị Bapak yêu cầu các Nghị viên về tâm-linh ngồi ghế bên tay phải Bapak và lúc đó Bapak chỉ bổ nhiệm một

ngại viên về tâm linh cho mỗi một lục địa mà thôi ; nghĩa là, một Nghị viên cho Âu châu, một Nghị viên cho Mỹ Quốc, một nghị viên cho Á Đông, một Nghị viên cho Phi Châu và một nghị viên cho Úc đại lợi.

Tại sao Bapak chỉ bổ nhiệm một số đó thôi ? Vì không đủ chỗ trên khán đài. Hơn thế, vào lúc đó, sự bổ nhiệm các Nghị viên về tâm linh của mỗi quốc gia chưa đầy đủ. Nếu các Nghị viên đã được đầy đủ và sắp đặt trước, lẽ tất nhiên, những người ngồi bên tay phải Bapak phải là hai nghị viên (một nam và một nữ) đại diện cho mỗi quốc gia. Như thế, nếu có 30 quốc gia thì các Nghị viên về tâm-linh ngồi cạnh Bapak sẽ phải là 60 người. Rồi, rõ ràng là con chỉ đại diện cho Anh Quốc mà thôi hay chỉ hoạt động như là Nghị viên về tâm linh cùng với một nữ Nghị viên về tâm linh cũng ở Anh Quốc mà thôi. Sự sắp đặt này là để con sẽ không phải gánh vác quá nặng nề, vì nếu không, con sẽ phải biết về mọi sự liên quan đến các trường hợp của các hội viên ở mọi trung tâm quốc gia của một lục địa, nghĩa là của toàn thể Âu châu.

Trong kỳ Hội Nghị Subud Thế Giới vừa qua, việc quan trọng đã thảo luận là việc các Nghị viên về tâm linh họp hai năm một lần để bàn các vấn đề liên quan đến sự tiến bộ của các hội viên trong lãnh vực về tâm linh. Như thế mỗi lục địa phải sắp đặt để họp hội đồng của họ. Như thế, trên lục địa Âu Châu gồm có Anh Quốc, Hòa Lan, Pháp Quốc, Ý Đại Lợi v.v., cứ hai năm, các Nghị viên về tâm linh và các Nghị viên Ủy Ban về họp một lần, và nơi hội họp có thể được lựa chọn do sự đồng ý của các quốc gia liên hệ.

Điều này cũng áp dụng cho các Nghị viên về Ủy ban. Họ phải sắp đặt công việc giống như thế để bất cứ khi nào có một hội nghị hay cuộc hội họp của các Nghị viên về tâm-linh thì luôn luôn cũng phải có các Nghị viên về Ủy Ban hiện diện và ngược lại.

Đề cho được minh bạch, Bapak gửi thư phúc đáp cho con, cho các Chủ Tịch của Hội Nghị Subud Thế Giới (W.S.C.) và Hội Đồng Quốc Tế Subud Thế Giới (I.S.C.) đề thông tri cho tất cả các trung tâm quốc gia của các quốc gia, vì thật là cần thiết để mọi người được biết vấn đề này, dù rằng các Nghị viên về tâm linh và các Nghị viên về Ủy Ban đã nghe Bapak nói về vấn đề này trong hội nghị vừa qua ở Tjilandak.

Như chúng ta đã cùng thảo luận, tốt hơn hết là chia tổ chức Huynh Đệ Subud của chúng ta làm thành những khu vực lục địa nghĩa là :

1.— Đông-Nam Á-Châu gồm có Nam-Dương, Úc-Đại-Lợi, Tân-Tây-Lan, Nhật-Bản, Hongkong, Phi-Luật-Tân, Tân-Gia-Ba, và Mã-Lai-Á.

2.— Trung tâm Á-châu gồm có Ấn-Độ, Tích-Lan, Hối-Quốc, Thái-Lan, Việt-Nam, Irak, Iran, Lebanon.

3.— Âu-Châu I gồm có Anh-Quốc, Pháp-Quốc, Hòa-Lan, Ý-Đại-Lợi, Bỉ, Tây-Ban-Nha, Bồ-Đào-Nha.

4.— Âu-Châu II gồm có Đức-Quốc, bán đảo Bắc-Âu, Áo Thụy-Si, Thổ-Nhĩ-Kỳ, Hy-Lạp, Do-Thái.

5.— Nam Phi-Châu gồm có S.A., Rhodesia.

6.— Bắc Phi-Châu gồm có Ghana, Congo, Nigeria.v.v.

7.— Nam Mỹ gồm có Hiệp-Chủng-Quốc, Gia-Nã-Đại, Jamaica

8.— Mỹ La-Tinh gồm có Mê-Tây-cơ, Peru, Colombia, Venezuela, Ba-Tây, Á-Căn-Đình, Chi-Lợi, Equador, Surinam, Uruguay, Bolivia, Cuba.

Như thế có tám khu vực lục địa, cứ hai năm một lần trong mỗi khu vực, các Nghị viên về tâm-linh và về Ủy-Ban của mỗi trung tâm

quốc gia phải họp hội đồng, tỉ dụ, nếu ở Đông-Nam Á-Châu thì có các Nghị viên ở Úc-Đại-Lợi, Tân-Tây Lan, Nam-dương, Nhật-Bản, Hongkong, Phi-Luật-Tân, Tân-Gia-Ba, Mã-Lai-Á, nếu ở Trung tâm, Á-Châu thì có các Nghị viên ở Ấn-Độ, Tích-Lan, Hối-Quốc, Thái-Lan, Việt-Nam, Irak, Iran, Lebanon.v.v.

Trong mỗi khu vực, các Nghị viên - (hai nghị viên về tâm linh (I nan và I nit) và một nghị viên về Ủy Ban của mỗi trung tâm quốc-gia) - phải triệu tập hai năm một lần đến nơi họ đã lựa chọn để bàn các vấn đề liên quan đến sự tiến bộ của các hội viên trong lãnh vực về tâm linh và các vấn đề xứng nợ thuộc về phía tổ chức. Còn sự liên quan với lãnh vực về tâm linh, nếu xem là cần thiết thì các nghị viên về tâm linh được phép đi tới các trung tâm quốc gia để thăm nhau, những nơi mà người ta còn thấy các hội viên chưa tiến bộ trong khi tiếp nhận và theo đường lối của Latihan tâm linh Subud. Như thế, tình trạng các hội viên sẽ được các Nghị viên về tâm linh săn sóc cẩn thận.

Rồi, 4 năm một lần Hội Nghị Subud Thế Giới sẽ họp. Các Nghị viên về tâm linh cũng như những nghị viên về Ủy Ban của tất cả các trung tâm quốc gia Subud phải tới Hội Nghị Subud Thế Giới để đại diện cho trung tâm quốc gia của họ, cả các Phụ Tá quốc gia và Ủy Ban quốc gia cùng với vị Chánh Hội Trưởng, Phó Hội Trưởng, Thư-Ký, và Thủ-Quy của Hội đồng Subud Quốc Tế (hiện nay Chánh Hội Trưởng là Richard Engels) thêm vị Chủ Tịch của mỗi ban. Thêm vào số đó, một số quan sát viên cũng có thể được cơ hội theo những sự diễn tiến của Hội Nghị.

Vị Chủ Tịch ở buổi họp Hội Nghị Subud Thế Giới là Chủ Tịch Hội Nghị Subud Thế Giới hiện nay là Varindra Vittachi và vị Phó Chủ Tịch là Prio-Hartono. Còn về phần tâm linh sẽ do Bapak chủ tọa có bí thư của Bapak sẽ có hai thư ký với nhiệm vụ làm

thông dịch viên và một Phụ Tá huấn luyện cho những phụ nữ cần có Latihan nghĩa là ái nữ Bapak là Siti Rahaju, thay thế cho mẫu thân bà.

Như thế, sự sắp đặt của Hội Nghị Subud Thế Giới cứ bốn năm họp sẽ như sau:

Trên khán đài :

BAPAK

Thư.ký và Thông.dịch.viên của Bapak	S.Rahaju, Bapak làm Chủ- tịch về tâm linh.	Chủ-Tịch WSC Phó-Chủ-Tịch W.S.C.	Chủ-tịch I.S.C. Phó-C-Tịch ISC Thư-ký I.S.C. Thủ-quy I.S.C.
---	--	--	--

Dưới khán đài

Các nghị viên về tâm linh, Phụ tá quốc gia của mỗi trung tâm Subud Quốc Gia (mỗi trung tâm quốc gia có hai đại diện, một nam và một nữ Phụ-Tá Quốc-Gia là đủ)

Các Nghị viên về Ủy Ban của các trung tâm quốc gia (ít nhất có Chủ-Tịch, Thư-ký, Thủ-quy), Chủ-Tịch của mỗi ban thí dụ : ban Xuất bản sách báo (SPI), SBIF Ngân Hàng (Sinar Kenjana Mulia Ltd) Hội viên Subud của các dịch vụ kinh doanh (SES), STS, Xã Hội, v. v.

*Các quan sát viên
nam hay nữ*

*Các quan sát viên
nam hay nữ*

Như thế, đó là chương trình Bapak đề nghị với tất cả quý vị. Nhưng Bapak mong có ý kiến của quý vị, xem quý vị có còn muốn thay đổi gì không.

Do BAPAK
MARDI-NING-SIH dịch

SUSILA BUDHI DHARMA

(BAPAK MUHAMMAD SUBUH)

● VŨ-HUY-MINH-CHÂU dịch

XVII - PANG KUR

(Tiếp theo)

25— Rất nhiều người nói không thành câu, thành thử họ cảm thấy ngượng ngịu hoặc buồn cười về những câu họ nói. Những người mới tập Latihan được ít lâu, thì thấy hiện tượng đó thật là khó hiểu. Thật vậy những gì mà ta tiếp nhận được như thể phần nhiều chẳng qua chính là những tiếng vốn thường thuộc về lãnh vực của lời nói do trí nghĩ và óc tưởng tượng điều khiển ; đến khi tập Latihan thì những tiếng ấy tất nhiên phải mất liên lạc với trí nghĩ, óc tưởng tượng vốn là động cơ làm phát ra các tiếng ấy. Trong tình trạng đó nếu ngẫu nhiên một người nào tiếp nhận được cách nói như thế, thì họ sẽ cảm thấy như họ bị phân hóa làm hai (un dédoublement de lui-même), như không phải chính họ nói mà một sức mạnh ngoại lai nhập vào trong nội cảm của họ từ lâu. Mà thật vậy tất cả các lời nói ra trong trường hợp trên đây rất có thể do các sức mạnh đã nhập vào nội cảm của họ từ lâu làm phát động ra. Trường hợp những lời mà một người cứ nói suốt ngày từ sáng chí tối cũng giống như trường hợp trên đây mà ta thể có kiếm nhận được là sự hiển nhiên có thực : rất có thể là các lời nói ấy chỉ

do các sức mạnh đã chi phối được nội cảm làm phát động ra, Trái lại các lời nói ra trong lúc tập Latihan đều không bị ảnh hưởng của các thứ sức mạnh nói trên và bắt nguồn từ nội cảm của con người thực. Thông thường ta chỉ cảm thấy một cách rất nhẹ các sức mạnh bắt nguồn từ nội cảm, vì nó mới phát sinh ra từ lúc ta được «khai mở» hoặc lúc ta tiếp nhận được Latihan. Vì lẽ này cho nên trong khi tập Latihan ta chứng nghiệm được những điều trái ngược. Nhưng dần dần tình trạng ấy tự nó sẽ lắng dịu, bởi vì ảnh hưởng của các sức mạnh hiện có trong nội cảm sẽ giảm sút dần với thời gian mà trái lại nhờ đó mà sức mạnh nội cảm của con người thực lại được gia tăng. Rốt cuộc sức mạnh của nội cảm này sẽ làm chủ và các năng khiếu chính thực của nó sẽ phát triển.

26 — Tất nhiên những người bắt đầu tập Latihan thường coi các việc trên đây như có vẻ kỳ dị, nên họ hay có thái độ hoài nghi đối với những gì họ tiếp nhận được.

27 — Họ lại càng ngạc nhiên hơn nữa nếu trong lúc làm Latihan họ đọc lên những câu có nhịp điệu, hoặc ca hát những bài chính họ không biết từ đâu ra.

28 — Họ lại càng ngạc nhiên và bối rối nhiều hơn nữa, nếu sau khi ca hát những bài du dương họ quay ra khóc lóc và than van về những lầm lỗi trước của họ.

29 — Khi người ta nghe họ khóc than trong Latihan người ta có thể buồn lòng. Nhưng khi ta hiểu rõ được trạng thái đó thì ta thấy nó tuân theo lương tri của họ mà tỏ lộ lòng hối hận đã bị lơ là để cho sức mạnh hạ đẳng khiến họ làm những việc tội lỗi.

30. — Tuy nhiên ngay sau khi hết Latihan, họ không có vẻ bối rối chút nào nữa. Mặc dù như thế, sự chứng nghiệm này đã

thấm sâu tận đáy vào bản thể họ, thành thể với thời gian và ngoài ý muốn của họ, các thói xấu của họ đã tự nó thay đổi và rốt cuộc sẽ hòa hợp theo với linh hồn của họ.

31. — Chính sự thực là như thế. Vậy nên tuyệt đối không cần gì phải suy nghĩ đến các chứng nghiệm ấy tốt hơn hết là chỉ nhận lấy các chứng nghiệm ấy một cách rất tự nhiên, mặc dầu có sự gì xảy ra cũng vậy. Bởi vì trong con đường tâm linh sự tiến bộ không có thể tiến bộ được bằng tri nghĩ, mà chỉ bằng sự thành tâm quy thuận Thượng-Đế Cao-Cả Toàn-Năng bằng cách tập Latihan như trước đây đã nói với đầy đủ chi tiết.

32. — Một lý do khác nữa khiến ta không nên dùng tri nghĩ đó là dùng tri nghĩ không những vô ích, mà còn có thể gây bối rối trong lãnh vực tri thức của con người, đến nỗi ước vọng hiểu biết nhanh chóng làm cho tâm trí họ luôn luôn đau khổ.

33. — Vậy nên tốt hơn hết cho tất cả các người tập Latihan là chỉ có việc chấp thuận một cách tự nhiên những gì mà họ tiếp nhận được, vì lẽ tất cả đã được cân nhắc đúng mức với họ để sự tiến bộ của họ được thực hiện tốt đẹp không có gì lộn xộn. Muốn thúc đẩy cho tiến bộ mau chóng là vô ích, vì sự toan tính làm như thế chỉ kích thích tâm mình mà thôi.

34. — Bây giờ chuyển sang vấn đề khác. Khi người tập Latihan đã đến trình độ phát ra lời nói như đã chỉ dẫn ở trên thì thường thường chỉ ít lâu sau họ tiếp nhận được một cảm giác sinh lực xâm nhập tất cả thân thể. Do đó dần dần họ nhận thức được nội ngã của họ và những gì thực sự luôn luôn chứa đựng trong nội ngã ấy.

35. — Trạng thái này kỳ thực, không khác gì trạng thái đã diễn tả trên đây, trong đó các sức mạnh tràn đầy trong con người thay đổi luôn luôn. Thành thử ta có thể so sánh sự

hoạt động của các sức mạnh này với sự hoạt động của những người tranh đấu để dành quyền hành. Chính theo cách đó, các sức mạnh phụ trợ tràn đầy và ảnh hưởng vào nội cảm con người. Nếu nội cảm này sơ hở thì sẽ bị các sức mạnh ấy chi phối dễ dàng.

36.— Dần dần người tập Latihan bắt đầu quen với tính chất của các sức mạnh ấy, và tìm hiểu xem nó hợp tác với mình bằng cách nào. Thực ra vai trò của nó ở trong con người là lo làm thỏa mãn nhu cầu của con người, tức là hoạt động với tư cách sức mạnh phụ-trợ. Nhưng chừng nào con người chưa nắm được địa vị của mình là con người thực, thì các sức mạnh kia, vốn dĩ ở đó là để giúp mình, thì trái lại có thể chi phối mình.

37.— Nhờ sự thể nhập của Nguồn Đại Sinh Lực (l'incarnation de la Force de Vie) vượt trên tầm cái trí của con người, tức cũng là sự thể nhập được thực hiện trong Latihan nên con người chẳng bao lâu sẽ có khả năng cảm thấy được các sức mạnh nói trên kết hợp hoặc tách rời như thế nào trong sự liêu lạc của nó với con người thực ở trong nội cảm của mình. Khi ấy trạng thái của họ cũng là trạng thái khi họ nói lung tung đủ mọi tiếng trong Latihan như đã diễn tả ở trên, họ sẽ cảm thấy như bị phân hoá làm hai (dédoublement de lui-même).

38.— Với thời gian, trạng thái trên đây càng rõ ràng thêm, sau cùng con người tập được thói quen tự tách rời hoặc tự kết hợp với các sức mạnh phụ trợ của mình. Nếu lấy trí nghĩ mà xét thì thấy đó là một hiện tượng kỳ dị, nhưng đối với người đã được đặc ân hiểu biết về điểm tâm linh vừa nói trên thì đó tuyệt nhiên không có gì lạ-lùng cả.

39— Rồi sau này khi người tập Latihan tiếp nhận được rõ ràng sự kết hợp và sự tách rời của các sức mạnh phụ trợ trong sự liên lạc của nó với con người thực thì họ sẽ có thể cảm thấy cũng rõ ràng như thế các sức mạnh ấy ảnh hưởng vào nội cảm của họ và gây ra những kích động hung bạo, liều lĩnh kiên nhẫn và cảm thụ như thế nào.

40— Họ cũng nhận định được các sức mạnh ấy lôi cuốn con người đến chỗ thích ăn quá trớn và thúc đẩy họ hành động xấu xa.

41— Họ cũng sẽ nhận thấy—mà đây là điều quan trọng hơn nữa—các sức mạnh ấy làm cho con người thả mình theo dục tính phóng dãng. Nhờ vậy người ta làm được nhiều điều lợi vì dần dần biết tách rời nội cảm của mình ra khỏi luồng sinh lực nào gây ảnh hưởng xấu cho nó. Đồng thời người ta cũng biết hướng dẫn các sức mạnh ấy đi về dụng—dịch chính thực của nó. Khi con người đã tới được trình độ này, thì họ cũng có thể trong khi giao hợp với vợ thực hiện được sự phối hợp thâm sâu tới cận đề của nội cảm, giữa hai bản chất nam nữ của họ thành một bản thể duy nhất.

42— Đó là những điều có thể thành tựu trong tương lai, nhưng trước hết cần phải tập lấy thói quen trong khi giao hợp tách rời nội cảm ra khỏi sức mạnh nói trên.

43— Khi đã làm được như vậy rồi, thì với thời gian con người sẽ trở nên có kinh nghiệm và sáng suốt hơn thành thử khi giao hợp với vợ họ sẽ là con kinh đề chuyển vận một hạt giống nhân loại hoàn hảo.

44— Một hạt giống nhân loại hoàn hảo nghĩa là một hạt giống sẽ thể hiện một tinh tinh cao quý và biểu lộ những phẩm tính có giá trị lớn lao cho đời sống cá nhân của con người cũng như của xã-hội.

45— . Vậy nên trạng huống của đứa con trong lai sẽ khác hẳn về bên trong cũng như bên ngoài, với trạng huống của cha mẹ, từ khi bắt đầu biết tập Latihan đã chịu những sự đau đớn bên trong và đã phải cố gắng kiên nhẫn rất nhiều trong một thời gian lâu dài.

46 — . Thật là phước đức mà họ đã gặp được Latihan trước khi quá muộn nhờ đó họ có thể luyện tập được nội cảm dù rằng trong Latihan họ có cảm thấy không thể tiến bộ mau chóng đi nữa, nhưng nhờ sự kiên nhẫn chung quy họ sẽ đạt được nguyện vọng,

47 — . Thường thường sau khi tập Latihan được lâu ngày thì xảy tới trạng thái khuru giác bắt đầu nhận ra vết tích các sức mạnh phụ trợ làm con người ưa thích đặc biệt một mùi nào đó.

48. — Trong trường hợp này, người tập Latihan cảm thấy một trạng thái giống như trạng thái đã kể trước đây ; họ cảm thấy như họ bị phân hóa làm hai. Do đó họ có thể phân định được giữa những gì ở nội cảm phát ra và những gì do các sức mạnh phụ trợ của họ gây ra.

49. — Do người tập Latihan thấy các điều trên đây càng ngày càng rõ thêm cho tới khi nhờ đó họ phân biệt được tại sao một người lại ưa thích đặc biệt những người nào đó và vì đâu người ta lại khác nhau ở chỗ ưa thích các thứ mùi.

50. — Do những sự thực nghiệm thuộc loại trên đây trong Latihan người tập Latihan sẽ nhận biết được thực chất trái tim của người thân yêu. Muốn được như vậy, cần phải trong khi tập Latihan tách rời luồng sức mạnh phụ trợ với luồng sức mạnh bắt nguồn từ nội cảm của con người thực để cho một khi đã được tách rời rồi thì mỗi luồng sức mạnh ấy sẽ tự nó chảy theo phương hướng vốn dĩ là riêng của nó.

XVIII.— PUNTJUNG

1.— Muốn được như thế không dùng trí nghĩ vì nó không phải là khí cụ để con người có thể đạt được các điều nói trên. Con người còn có thể bị rối loạn vì trí nghĩ nếu nội cảm của họ chưa được thật vững chắc.

2.— Vậy nên tốt hơn hết là chỉ nên để cho **Latihan** hoạt động tự-nhiên như đã diễn tả nhiều lần, vì đó là một cách luyện tập dễ dàng.

3.— Mà thật ra còn là rất dễ dàng nữa miễn là trong khi tập **Latihan** đừng làm gì trái với những điều đã giảng giải ở trên.

4.— Bởi lẽ thực ra, tất cả những gì cần thiết cho sự hoạt động của **Latihan** đều đã có sẵn ở trong nội cảm, thành thử con người chỉ còn có việc thận trọng cảnh giác (*vigilant*) mà thôi.

5.— Nghĩa là họ cần phải thật sự nhận thức những gì họ cảm thấy ví dụ như khi họ cảm giác thấy một mùi gì.

6.— Bởi lẽ trong lúc họ cảm thấy thì có nhiều sức mạnh hỗn hợp với nhau, nếu con người lại sơ ý (*inattentif*) dầu chỉ một nháy mắt thôi, thì họ sẽ không thể nhận định được sự khác biệt giữa các sức mạnh tác động vào nội cảm của họ.

7.— Như thế họ sẽ không có thể cảm thấy rõ được sự kích động đã phát xuất từ chính họ nghĩa là từ các sức mạnh con người của họ, hay là đã phát xuất từ các sức mạnh phụ-trợ. Trái lại, nếu họ thận trọng cảnh giác (*vigilant*) họ có thể nhận thấy được sự khác biệt vừa nói trên.

8.— Khi trình độ trên đây đã thực hiện được thì sẽ có sự

liên lạc giữa con người và các sức mạnh phụ trợ của họ giống như giữa các nhân viên một xí nghiệp trong đó con người là chủ, còn các sức mạnh phụ trợ là các người thợ hay người công tác làm việc để giữ vững xí nghiệp được tồn tại.

9.— Trong trật-tự của đời sống (l'ordre de la vie) lẽ đương nhiên là con người phải ở địa vị cao nhất, vậy nên họ phải xử dụng quyền hành của họ và phải biết chủ trị các luồng sức mạnh (le courant des forces) ở trong nội cảm của họ.

10.— Như thế có nghĩa là họ phải có khả năng thu dụng được mỗi sức mạnh ấy hướng về dụng đích vốn dĩ là của nó và nhờ đó đạt được trạng thái các sức mạnh đều hoạt động chung để đi tới đời sống bất diệt. Sự kiện này sẽ mang lại sự vui sống cho con người cũng như cho mỗi sức mạnh ấy.

11.— Đó là phần số đầy hạnh-phúc của mỗi người biết sắp đặt chỉnh đốn luồng sức mạnh phụ trợ ở trong nội cảm của họ, vậy cũng không có gì lạ rằng các người như thế mau đạt tới chỗ khám phá được những gì cần thiết cho con người thực của họ.

12.— Do cách đó họ nhận thức được vai trò của các sức mạnh ấy trong nội cảm con người.

13.— Chỉ từ lúc đó về sau, họ mới hiểu rõ được rằng trong tất cả mọi hành động, ví dụ trong việc rất giản dị là người thấy, họ đều luôn có những sức mạnh phụ trợ của họ đi theo.

14.— Như vậy họ tập biết rõ hơn được các sức mạnh phụ trợ của con người kết hợp với nhau như thế nào ở trong nội cảm của họ.

15.— Tuy nhiên họ cũng trở thành ý thức được sự đòi hỏi cấp bách của các sức mạnh ấy muốn thực hiện dục vọng của nó.

16. — Và lại họ biết được sự khác biệt trong cách đòi hỏi của mỗi sức mạnh ấy và do đó họ nhận thấy được tình trạng của chính họ, mặc dầu các sức mạnh ấy luôn luôn sen lấn vào tất cả mọi hành động của họ.

17. — Nhờ đó họ có một khả năng khác thường giúp họ thu dần một cách tự nhiên các luồng sức mạnh khác nhau trên đây hướng về các dụng đích thích hợp với nó.

18. — Nhưng khi ta chưa có một chút hiểu biết gì về các điều trên đây thì nội cảm và tâm ta rất dễ bị ảnh hưởng của các sức mạnh phụ trợ.

19. — Ta chiều theo sự kích động làm việc hung bạo và liều lĩnh do các sức mạnh trên gây ra mà ta không hay biết. Trong các sức mạnh này thì sức mạnh vật chất ảnh hưởng mãnh liệt nhất vào nội cảm.

20. — Đối với những người đã hiểu biết là các sức mạnh này luôn luôn xen vào nội cảm con người thì lại khác hẳn. Đối với những người này, thì các sức mạnh ấy không một sức mạnh nào còn là chướng ngại vật trên con đường của họ và cũng không còn ảnh hưởng vào nội cảm họ được nữa, vì mỗi sức mạnh ấy đã thấy được con đường riêng của nó dẫn nó tới dụng đích thích hợp với nó.

XIX.— MÉGATRUH

1.— Bây giờ ta xét đến một vấn đề khác. Để trình bày rõ ràng hơn các sức mạnh phụ trợ con người tác động trong mỗi một cơ-quan riêng của thân thể như thế nào, thì ta giảng giải lại một cách khác những điều đã giảng ở trên, cũng không phải là vô ích.

2.— Mỗi khi ta nghe thấy những âm thanh và một tiếng động nào đó thì các sức mạnh phụ trợ nói trên luôn luôn xen vào nội cảm.

3.—Liền ngay khi đó các sức mạnh ấy tranh nhau để chạy tới tâm ta trước nhất.

4.— Sức mạnh nào tới trước tiên bèn tự nó thấm nhập vào nội cảm và sau cùng xuất hiện hết cả ở trong ý chí của ta, là nơi nó biểu lộ ra.

5.— Sức mạnh dễ tiếp xúc với tâm nhất là sức mạnh vật chất, nghĩa là sức mạnh của những đồ vật, bề ngoài có vẻ không sống động và chỉ nhờ ở người ta mới chuyển động được.

6.— Vậy nên con ơi, chừng nào mà con còn bị ảnh hưởng của các sức mạnh này thì con cần phải nhận biết được các sức mạnh ấy tác động như thế nào khi nó đã tách rời ra khỏi ý chí của con, nghĩa là ý chí của con người thực.

7.— Cách thức các sức mạnh trên đây ảnh hưởng vào nội cảm do nơi thính giác không khác gì với cách thức đã trình bày rồi.

8.— Con ơi, đó là một lý do thêm để con phải thận trọng cảnh giác. Sự can thiệp của mỗi sức mạnh trên đây vào con khi con nghe, cùng với sự luân phiên ước muốn và mê say của nó,

con ơi, đó là điều quan trọng hãy thực nghiệm cho chắc chắn trước đã để về sau có thể hiểu được những cách tác động của mỗi sức mạnh ấy.

9.— Bây giờ còn phải giải nghĩa một loại thái độ khác : liên quan đến loại vừa nói trên : con cũng sẽ có khả năng nhận thấy được các sức mạnh phụ trợ tham gia bằng cách nào vào sự diễn tiến của thị giác.

10.— Cũng vậy, con sẽ có thể cảm thấy được các thứ sức mạnh khác nhau ấy kết hợp với nhau như thế nào trong sự thực nghiệm của con khi con ăn và khi con nói ; và sau đó con sẽ biết được nó phải kết hợp với nhau như thế nào trong sự thực nghiệm của con để cho con cảm thấy khoan khoái trong nội cảm của con.

11.— Trên đây là định lệ về sự sống (la règle de vie) do Thánh Ý Thượng-Đế đã lập ra. Các sức mạnh nói trên cốt để làm sức mạnh phụ trợ cho con người và ta có thể nói một cách hợp lý là nó phải đi theo con người từ khi ra đời cho đến ngày tạ thế. Tuy nhiên con cần phải hiểu biết các sức mạnh ấy cho chu đáo để có thể điều khiển được sự hoạt động của mỗi sức mạnh ấy trong đời con.

12.— Con ơi, chính thực đó là một điều vô cùng trọng đại cho con, vì lẽ do sự kiểm soát được tất cả các sức mạnh ấy ở trong bản thân con thì địa vị là con người của con sẽ được củng cố vững chắc và sau cùng con sẽ có khả năng nhận thấy rõ ràng phận sự của mỗi sức mạnh ấy và chủ trị được sự hoạt động của nó.

13.— Vậy nên trong Latihan, con cần phải cảm thấy thực sự những gì xảy ra đối với mỗi sức mạnh ấy.

14.— Con ơi, khi tất cả những điều diễn tả trên đây đã

thực hiện được đầy đủ thì con đường của con tự nó sẽ mở ra, thành thử con có thể tiến tới sự viên mãn (avancer vers la plénitude) mà không phải khó khăn gì lắm.

15.— Danh từ viên mãn (plénitude) ở đây có nghĩa là với tư cách con người con đã tìm thấy ý-nghĩa về thiên mệnh chân thực thuộc về con người của con (le sens de la vraie destinée humaine). Lúc ấy con sẽ tự cảm thấy con là một thân người tràn đầy một sức mạnh kỳ diệu đã làm thực tỉnh nội cảm của con và đã biến nội cảm ấy thành một khí cụ để tiếp nhận sự hiểu biết có lợi ích cho con trong thế giới này cũng như trong thế giới bên kia.

16.— Nhờ cách ấy con có thể tìm thấy chân lý, chân-lý này soi sáng một cách hoàn toàn để con hành động luôn luôn hết sức lợi ích cho con trong một cuộc sống thực nghiệm không ngớt tôn sùng Đấng-Vô-Thượng Toàn Năng Duy-Nhất.

17.— Con ơi, con sẽ nhận thấy và hiểu biết đâu là giới hạn sự ước muốn và giới hạn khả năng của mỗi sức mạnh nói trên; và ngoài ra con sẽ biết phân định trong các khả năng, những khả năng nào tự nó thích hợp với con người thực của con

18.— Chính như thế mà con thực-nghiệm được khác nào như có sự phân tách giữa tất cả các sức mạnh ấy, mà kỳ thực các sức mạnh ấy vẫn liên kết với nhau cũng như đường và tính chất ngọt của nó.

19.— Khi con đã đạt tới trạng thái ấy thì các sức mạnh nói trên tự cảm thấy được thỏa mãn vì mỗi sức mạnh ấy đã thực sự tìm thấy con đường đi về dụng đích riêng của nó.

20.— Con sẽ thấy con có thể thực sự sống một cuộc đời dễ dàng mà không hao phí chút nào các thiên-tư (dons) thuộc về con người thực của con.

XX. — DANDANGGULA

1. — Như vậy chẳng bao lâu con sẽ có khả năng hành động luôn luôn hòa hợp với linh hồn con, sự kiện này chắc chắn không sai sẽ mang lại hạnh phúc cho đời con vì lẽ chính linh hồn con đã chuyển sức sống của nó cho toàn thể nội cảm của con. Do đó con ơi, con sẽ làm việc vô cùng hăng-hái và con sẽ không bị thất vọng trong sự tiến bộ và phát triển công việc của con.

2. — Thực ra chính đó mới gọi là văn-hóa vì nó bắt nguồn từ linh hồn và nó được nội cảm tiếp nhận, mà nội cảm một khi đã được thức tỉnh thì không còn bị ảnh hưởng của sức mạnh phụ-trợ. Và lại chính cũng là một dấu hiệu văn hóa thật-sự vì được Nguồn-Đại Sinh-Lực luôn luôn thấm nhập. Khi con đã đạt tới mức độ ấy. Tất cả mọi việc con làm đều là phương tiện phụng-sự nồng nhiệt Đấng Thượng Đế Toàn-Năng.

3. — Xem bề ngoài thì công việc của con không có gì khác với công việc thường, nhưng thực ra thì có khác nhiều lắm. Bởi lẽ người ta có thể học được một phương thức làm việc và tập được những khả năng thông thường bằng cách học tập ở một người hay trong một nhóm người, nhưng người ta không thể tự coi rằng công việc làm ấy hoàn toàn thích hợp với con người thực của mình về tất cả mọi điểm, còn như các tru điểm trong cách làm việc mà con đã tập như vừa nói trên, lại có tính chất bắt nguồn ngay từ linh hồn của con như trên đây đã giảng giải.

4. — Như vậy về sau này, trong tất cả các việc con làm sẽ hành động hòa hợp với chính con cả về bên trong lẫn bên ngoài, sự kiện này sẽ giúp con tiến triển trong công việc một cách phù hợp với trình-độ phát triển và tiến hóa của con trong lúc đó.

5.— Vậy con ơi, điều ước mong là con sẽ không sao lãng việc tập Latihan vì nó là một con đường dễ theo và không đòi hỏi phải bỏ đồng bào mà đi lánh cư. Và chẳng phải khó nhọc bao nhiêu mà con sẽ được thụ hưởng kết-quả của chân lý, nó cũng cố con người thực của con.

6.— Thực ra, nhờ phương pháp này con sẽ được lợi lạc rất nhiều và chẳng cần phải cố gắng quá đáng con sẽ đạt được dễ dàng những gì thích ứng với các nhu cầu thực sự của con.

7.— Khi đó con sẽ đạt tới một trạng thái vượt trên cái trí, ở trạng thái này người ta được luôn luôn tràn đầy nguồn đại sinh lực và người ta tìm thấy rộng mở con đường hiểu biết đời sống mà không tốn công lao gì.

8.— Như vậy đã rõ ràng là chính cái tính chất của khả năng làm việc mà con luyện tập được nhờ ở Latihan, chính cái tính chất đó mới là dấu hiệu văn-hóa thật-sự, vì văn-hóa này phát sinh ra và tăng trưởng ở ngay trong linh hồn con là một linh hồn đã được thoát khỏi mọi ảnh-hưởng sức mạnh phụ trợ của con người. Như thế loại văn hóa nói đây sẽ không phá hoại sự học thức của con người và không ngăn cản con đường hiển dương hoàn toàn Đấng-Thượng-Đế Toàn-Năng vì thực ra văn hóa ấy bắt nguồn từ Thượng-Đế và lại trở về Thượng-Đế.

9.— Cuốn sách này chấm dứt với lời ước mong tất cả mọi người có tập Latihan sẽ kiên nhẫn tập luyện, sẽ trở nên có khả năng chỉ đường cho tất cả những ai muốn phát triển nội cảm bằng Latihan sẽ được Đấng-Thượng-Đế Tối Cao Duy Nhất ban ân huệ dồi dào để đạt tới mục đích ấy.

Hội SUBUD VIETNAM

TRUNG-ƯƠNG SAIGON : 306/328, đường Hồng - Thập - Tự.
Trong khi tại Saigon có giới-nghiêm
buổi tối, các buổi Latihan được xếp
đặt như sau :

Giờ Latihan : Thứ Hai — Thứ Tư — Thứ Sáu
Đợt I : từ 16 g 30 đến 17 giờ 15
Đợt II : từ 17 g 15 đến 18 giờ 00
Đợt III : từ 18 g 15 đến 19 giờ 00

Tối thứ sáu từ 20g00 đến 20g45
Thứ Bảy và Chúa Nhật

Đợt duy nhất từ 16g30 đến 17 giờ 15

Chi - Hội VĨNH - LONG : Ô. Đình-văn-Tiết 87/5, ấp Tân-sinh
Trường-an, xã Tân-Ngãi

Giờ Latihan : Thứ tư 16g45 — 17 giờ 30
Chúa nhật 16g30 — 17 giờ 15

Chi - Hội ĐÀ - LẠT : c/o Ô. Lê - văn - Tôn
37 Hoàng - Diệu

Chi - Hội PHƯỚC - TUY : c/o Ô. Phạm - văn - Chơn
23/4, Đình-Tiên-Hoàng — Vũng-Tàu

Chi - Hội MỸ - THO : c/o Ô. Nguyễn-văn-Nguơn.
238/7, đường Pasteur.

Các nhóm SUBUD tại : Bình - Tuy, Bạc - Liêu, Bến - Trè,
Biên - Hòa, Bình - Dương, Cần - Thơ, Châu - Đốc, Gò - Công
Hà - Tiên, Nha - Trang, Rạch - Giá, Thủ - Đức, Tây - Ninh,
(muốn biết địa-chỉ, xin liên-lạc với Văn-Phòng Trung-Ương).

GIÁ 50\$